

Den ænfte Sag paa Dagsordenen var:

Ænfte Behandling af Forflag til Lov indeholdende nogle Bestemmelser om Vold mod fagesls Person.

(Lovforslaget, som vedtaget af Landstinget ved ænfte Behandling, findes i Tillæg C., Udvalgets Erklæring findes i Tillæg B.).

Uden for Betænkningen var der ikke stillet noget Ændringsforflag.

De stillede Ændringsforflag, de Paragraffer, hvortil de vare stillede, samt Lovforlaget i dets Helhed sattes til Forhandling under et.

Ordføreren (Rabbe): Af de to foreliggende Ændringsforflag vedrører det ene Forflagets Paataleparagraf, det andet dets Straffe-paragraf. I frtnævnte Paragraf, saaledes som Forflaget sidst gif fra Folketinget, sagdes det, at offentlig Paatale, iværksat under de ekstraordinære Forhold, der her omtales, skulde hrtafde, naar den forurettede begærede det. I Landstinget forandredes det til, at den kan bortfalde, naar den forurettede begærede det. Der er en lille Realitetsforstel deri. Det bevægende til vor Ændring er ejentlig det samme, der ligger til Grund for hele Lovforslaget, nemlig Retsbeskyttelse for Individet. I Folketingsudvalget har man samtidig med, at man har tænkt paa at beskytte Individet mod Lovbryderne, været meget agtpaaagivende paa, at man ikke kom til at stille Individet blot over for Lovens Haandhvere. Man kan ufrvarende komme til noget saadant, og man vil da stade til den ene Side, medens man gr Gavn til den anden. Naar offentlig Paatale er iværksat paa Grund af de Bagateller, som omhandles i § 1, nemlig Begemsbestdigelser uden Saar eller Skade, paa Grund af, at det er stet mod fagesls Person og under de andre i Paragraffen omhandlede Forhold, kan det jo nok siges, at der har været en Samfundsinteresse, der paabd dette, men denne maa dog siges, at have været saa lille, at Graden af den forurettedes Følelse af Krntelse hr være langt mere bestemmende her end ved andre Forseelser, hvor det offentlige træder til. Man kan med Rette sige, at selv om en saadan lille personlig Fornærmelse er tilføjet en Mand under Forhold, der berettiget Samfundet til at gribe ind, vejer dog det, at den forurettede ikke føler sig mere krænket, end at han ikke nster det paataalt,

saar meget, at det offentlige hr træde tilbage. Det har været det bevægende for os til at stille vor Ændring.

Ændringsforflag under Nr. 2 vedrører Straffe-paragraffen. Som det vil erindres, bestemte vi Bllestraffen — for at bruge et kort Udtryk — saaledes, at den kun skulde anvendes i Gentagelsestilfælde, eller rettere, vi bestemte Bllebegrebet saaledes, at det først kom frem ved Gentagelsen. Den paagældende skulde tidligere have været straffet for Vold, der ses at være udøvet mod fagesls Person. I Landstinget har man været noget betænkelig ved dette, at Volds handlingen skulde ses at være udøvet mod fagesls Person, idet man saa for de Tilfælde, der ligge mellem 1866 og nu, ikke kunde holde sig til Dommens Konklusion alene, men maatte gaa til dens Præmisser, ja, man frygtede endog for at maatte gaa til Altkerne. Man indsatte da i Stedet derfor, at den paagældende tidligere skulde have været straffet for Vold med højere Straf end Bøder. Det er ikke nogen vigtig Forndring, men det er naturligvis en Begrebsforndring. Det tankerigtige er vistnok det, som vi vedtog her, altsaa at det netop er Gentagelsen af samme Forseelse, som medfører Gentagelsesstraffen. Dette er dog ikke det afgørende, men derimod mere den reelle Betragtning, at Bllebegrebet formentlig bestemmes bedre efter vor Vedtagelse end efter Landstingets Affattelse. Det er Aarsagen til, at vi have turdet tilraade Tinget at gaa tilbage til den Affattelse, som vi sidst gave Loven. Hermed skal jeg tillade mig at anbefale Indstillingen.

Justitsministeren (Kump): Jeg beklager meget, at Udvalget ikke har kunnet slaa sig til Taals med Landstingets Affattelse, saa meget mere som de Ændringer, der ere foretagne i Landstinget, ere af underordnet Betydning. Landstinget har givet slip paa sit Standpunkt med Hensyn til de væsentlige Punkter, og det er forholdsvis mindre betydelige Punkter, hvor det har foretaget Forndringer og formentlig vel begrundede Forndringer. Jeg beklager saa meget mere Udvalgets Stilling, som jeg ikke stnner rettere, end at Resultatet af disse Forndringer bliver det, at vi ikke saa nogen Lov angaaende det her foreliggende Forhold. Smidlertid kan jeg, stnt jeg forudser, at der nu paa dette Tidspunkt ikke er noget at gøre, og at Tinget upaatvivlelig vil følge Udvalgets Flertal, dog ikke undlade at gøre et Par korte Bemrklinger, særlig om den første Ændring. Det er nemlig en Forndring, hvorved der, saa vidt jeg erindrer —